

При відповідному дозуванні ефірна олія сосни може виступати як сечогінний і протинабряковий засіб. Фахівці радять використовувати дану олію під час реабілітації після тривалих хвороб і серйозних травм.

Таким чином, можна зробити висновок, що усі три представлені вище рослинні компоненти мають протизапальні, противірусні та спазмолітичні (судинозвужувальні) властивості, а їх комбінація у вигляді назального гелю може бути використана при лікуванні вірусного риніту.

Література

1. Барнаулов О. Д. Элементы стратегии фитотерапии детей, часто болеющих респираторными вирусными инфекциями. Классические фитоадаптогены. *Традиционная медицина*. 2015. № 3(42). С. 32-34.
2. Гарник Т. П., Туманов В. А., Поканевич В. В. Фітотерапія: сучасні тенденції до використання в лікарській практиці та перспективи подальшого розвитку (огляд літератури та результати власних досліджень). *Фітотерапія. Часопис*. 2012. № 1. С. 4-11.
3. Дубинская В. А., Поляков Н. А., Ефремов А. А. Определение биологической активности эфирных масел с помощью биотест-систем in vitro. *Химия растительного сырья*. 2013. № 3. С. 149-153.
4. Ершова И. Б., Осипова Т. Ф. Фитотерапия острых респираторных вирусных заболеваний. *Актуальна інфектологія*. 2016. № 4(13). С. 73-82.
5. Романцова Н. А., Манджиголадзе Т. Ю. Возможность создания мягких лекарственных форм на основе БАВ экстрактов робинии и солодки. *Здоровье и образование в XXI Веке*. 2010. Т. 12, № 4. С. 497-498.
6. Рухмакова О. А., Ярних Т. Г. Перспективи використання солодки голої в якості імуномодуючого засобу у педіатрії. *Актуальні питання фармац. і мед. науки та практики*. 2014. № 1 (14). С. 47-49.

Іноваційна методика проведення лекцій з дисципліни техніка лабораторних робіт та аналітична хімія для спеціальності лабораторна діагностика

Кизим О.Г., Петухова І.Ю., Чунакова Н.Ю.

Національний фармацевтичний університет,

Кафедра аналітичної хімії

(м. Харків, Україна)

irina.petukhova@ukr.net

Метою професійної підготовки фахівців є формування мобільної, конкурентоспроможної особистості, здатної вирішувати складні професійні завдання, брати на себе відповідальність у прийнятті рішень, планувати та організовувати професійну діяльність відповідно до сучасних вимог суспільства [7]. Для вирішення зазначених завдань ефективною є традиційна лекційно-лабораторно-практична система з її систематичним характером навчання, впорядкованістю, логічно правильною подачею навчального матеріалу, організаційною чіткістю з оптимальними витратами ресурсів на масовому навчанні. Але основним її недоліком є директивна структура управління на всіх рівнях, при цьому управління носить суб'єктивний характер [2]. Тому запропоновано модернізацію методичної системи навчання шляхом інтеграції традиційного навчання з інноваційними

технологіями для реалізації переходу від інформаційно-репродуктивного до інформаційно-діяльнісного підходу в навчанні [4]. В наступний час основною формою навчального процесу у вищих навчальних закладах є лекція. Ця форма являє собою найбільш емке і оперативне подання науково-професійної інформації. Лекція покликана формувати і розвивати методологічне, науково-професійне мислення студентів і їхню загальну культуру. При цьому лекція має професійно орієнтований характер, що опосередковано впливає на формування ставлення студентів до майбутньої практичної діяльності, виробляє синтетичний спосіб освоєння системи знань з філософсько-гносеологічними можливостями самостійного пізнання професійних явищ. Високий рівень проведення лекцій у вищому навчальному закладі є фактором активізації самостійної творчо-пошукової діяльності студента, формування його світоглядних позицій і прагнення до високого професіоналізму [3]. Лекція одночасно є засобом безперервного управління пізнавальною діяльністю студентів та формою подання навчальної інформації. Її головна мета – формування орієнтовної основи для подальшого засвоєння студентами навчального матеріалу. На сучасному етапі розвитку дидактики вищої школи виділяють декілька видів лекцій. За загальною метою: навчальні, агітаційні, виховні, освітні, розвиваючі. За науковим рівнем: академічні, популярні. За дидактичними завданнями: вступні, установчі, поточні, заключно-узагальнюючі, підсумкові, оглядові, методологічні, інструктивні, загальнопредметні, лекції-інформації, лекції-консультації, лекції-візуалізації. За способом викладення матеріалу: бінарні, лекції з раніше запланованими помилками, лекції-конференції, лекції-діалоги, лекції теоретичного конструювання, епізодичні, проблемні. Впровадження інноваційних технологій за допомогою різних засобів та прийомів сприяє досягненню найкращих результатів у засвоєнні знань [5,6]. На кафедрі аналітичної хімії НФаУ для спеціальності «Лабораторна діагностика, 2.0» викладається дисципліна «Техніка лабораторних робіт та аналітична хімія». Ця дисципліна носить прикладний характер, основною задачею якої є набуття здобувачами вищої освіти практичних навичок роботи у хімічній лабораторії. При вивченні цієї дисципліни передбачена невелика кількість лекційних годин (8 годин). З метою покращення засвоєння здобувачами вищої освіти дисципліни «Техніка лабораторних робіт та аналітична хімія» нами була запропонована інноваційна методика проведення лекції – лекція з елементами експерименту. Структура викладу такої лекції включає міні – лекцію по одному з питань теми, що вивчається. Метою міні – лекції є надання студентам необхідної інформації з тих чи інших питань теми. Потім для закріплення наданого матеріалу студенти під наглядом викладача виконують експеримент з теми, що вивчається, отримують та обробляють експериментальні данні. В кінці лекції студенти з викладачем проводять обговорення отриманих результатів та підводять підсумки лекційної роботи. Запропонована інноваційна методика була апробована на кафедрі аналітичної хімії НФаУ при викладі лекції з дисципліни «Техніка лабораторних робіт та аналітична хімія» для спеціальності «Лабораторна діагностика, 2.0». На кафедрі була проведена лекція з елементами експерименту за темою «Техніка роботи з мірним посудом» [1]. Під час лекції студенти прослухали міні – лекцію з теми, а потім разом з викладачем виконали експеримент «Калібрування мірної колби», за отриманими результатами провели необхідні розрахунки. В кінці лекції було проведено обговорення отриманих результатів. Впровадження такої інноваційної методики проведення лекції приводе до того, що студент перестає бути пасивним об'єктом навчання, готується до лекції, на який дозволяється виставляти оцінки. Так як основні положення і питання теми вже зафіксовані в конспекті, тому на лекції є час

для розглядання найбільш складних питань з теми, та закріплення їх при проведенні експерименту. Застосування такої методики дозволяє налагодити оперативний зворотній зв'язок зі студентами. Таким чином мобілізувати їх мислення, знання, практичні уміння та навички, умови для досягнення високих результатів навчальної діяльності. Запропонована методика викладу лекції дозволяє поєднати теоретичну підготовку з практичними навичками при вивченні дисципліни «Техніка лабораторних робіт та аналітична хімія» та покращити успішність засвоєння дисципліни здобувачами вищої освіти. Впровадження такої інноваційної методики співпадає з імплементацією Закону України «Про вищу освіту від » 01.07.2014р.№1556-VII та відповідають вимогам СУЯ.

Література

1. Болотов В.В. Практическое руководство по технике лабораторных работ: учеб.пособие для студентов вузов/ В. В. Болотов, Е. Г. Кизим.-Х:Изд-во НФаУ, 2008.-132 с.
2. Галушко С. Методичні системи навчання аналітичної хімії у вищому навчальному закладі // Молодь і ринок. - 2015. - № 7. - С. 57–62 .
3. Кайдалова Л. Г. Лекція: Класифікація та структура. Методичні рекомендації для викладачів, студентів, магістрантів та аспірантів. / Л. Г. Кайдалова. – Х.: НФаУ, 2017. – с.39.
4. Кизим Е.Г. Сучасні технології викладання аналітичної хімії для студентів заочної форми навчання // Всеукраїнська наукова конференція «Актуальні задачі хімії дослідження та перспективи». (17-18 травня 2017 рік). – м. Житомир. 2017 рік – С.233-234.
5. Сліпчук В. Л. Напрями вдосконалення системи вищої фармацевтичної освіти // Пед. процес: теорія і практика : зб. наук. пр. - 2012. - Вип. 2. - С. 169-176.
6. Сліпчук В. Л. Застосування інноваційних педагогічних технологій у процесі вивчення аналітичної хімії у вищих фармацевтичних навчальних закладах // Пед. процес: теорія і практика. - 2013. - Вип. 5. - С. 188-194.
7. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nbus.gov.library.ua>

Стандартизація моркви посівної плодів екстракту сухого

Кисличенко О.А., Процька В.В., Журавель І.О

Національний фармацевтичний університет

Кафедра хімії природних сполук

(м. Харків, Україна)

vvprotskaya@gmail.com

Морква посівна (*Daucus carota subsp. sativus* L.) є культурним підвидом моркви дикої (*Daucus carota* L.). Рід Морква налічує близько 22 видів, десять з яких є ендемічними видами в Європі [1, 2].

Плоди моркви мають унікальний хімічний склад та здавна використовувались в народній медицині Індії та країн Північної Америки як спазмолітичний, антибактеріальний та знеболюючий засіб. Екстракти плодів моркви широко використовували для запобігання вагітності та як афродізіак [1-3].

Методом дробної мацерації при підвищеній температурі було отримано моркви посівної плодів екстракт сухий. Для одержання екстракту використовували висушені, подрібнені та попередньо знежирені петролейним етером плоди моркви посівної, які було заготовлено на ділянках Дослідного Господарства «Інститут овочівництва та баштанництва